

de russiske Krigsfanger kommer til at rejse hjem. Da man dernede kun har meget lidt Føde til sig selv, maa man være i høj Grad interesseret i at slippe af med disse Fanger saa hurtigt som muligt. Jeg mener derfor, at det vil være rigtigt at undersøge, hvorvidt det er nødvendigt at foretage en saa stærk Udvidelse af Korpset, som her er foreslaaet. Man maa undersøge de Indstillinger, der er kommet fra Grænsegendarmerichefen og Statspolitiet, eller hvem det nu er, der har gjort Indstilling om denne Ordning.

Der er blevet talt om, at de Dragoner, der ligger derovre, skal blive der indtil videre. Det forekommer mig ogsaa rimeligt. Vi har imidlertid fremdeles Militær inde — jeg mener naturligvis, at det ældre Mandskab af Sikringsstyrken skal sendes hjem saa snart som muligt —, men vi har unge indkaldte Soldater i vore Garnisonsbyer. Var det da ikke muligt, at man, da Grænsegendarmerikorpset ikke magter Opgaven, i Stedet for at forøge Korpset kunde foretage et Udvalg blandt disse Soldater og lade dem udføre dette Vagtarbejde. I det hele forekommer det mig, at vi, naar vi faar en endelig Ordning af Grænsegendarmerikorpset, i høj Grad skal stille imod, at vor Grænsegendarmerivagt bliver et saa intelligent Korps som overhovedet muligt, at man altsaa skal stille nogle Fordringer og paa den anden Side ogsaa lønne dem ordentligt. Da vi i 1910—11 beskæftigede os med Grænsegendarmeriets Forhold, var der mange forskellige Spørgsmaal fremme. Man var saaledes fra flere Sider stærkt inde paa, at Bevæbningen skulde ændres noget, idet Gendarmerne — man maa huske paa, at det er ældre Mandskab — skulde slippe fri for Karabinen, som de nu maa gaa med, og som de fleste er enige om er et ret uhaandterligt Vaaben. Tænker man sig en Grænsegendarm i Nærkamp med en eller anden, som vil passere Grænsen, vilde det være et meget ubehageligt Vaaben for Gendarmen. Det var bedre, at de blev forsynet med Pistoler eller Revolvere i Stedet, hvad Personalet ogsaa ønsker. Jeg skal ikke stærkt insistere paa, at der sker en Forandring nu, men henstille, at man ogsaa overvejer dette Spørgsmaal.

En anden Ting, man maa overveje i Forbindelse med den stærke Udvidelse af Korpset, er Boligspørgsmaalet. Det har været ret vanskeligt hidtil for Gendarmerne at skaffe sig Bolig. I mange Til-

fælde har de maattet bygge selv, og det kan man vanskeligt tænke sig kan ske i Øjeblikket. Derfor maa vi have at vide af Finansministeren, hvordan han har tænkt sig dette Spørgsmaal ordnet, om Gendarmerne skal indkvarteres hos Beboerne eller hvorledes.

Venstre vil være villigt til at overveje Lovforslaget i et Udvalg og vil ikke paa Forhaand gaa imod det, men jeg tror, at en Undersøgelse maaske kan vise, at der kan foretages en Forandring i det foreslaaede. Der er sikkert forskellige Ting ved Grænsen, som kunde være anderledes. Det vilde saaledes være bedre, at man fik en mere ensartet Ordning baade med Hensyn til Statspolitiet, Grænsegendarmerikorpset og det Militær, vi har der. Man kan vistnok i mange Tilfælde sige, at den nødvendige Ensartethed i Kontrollen med Passagen over Grænsen ikke har været til Stede. Jeg kunde tænke mig, at hvis de højtærede Ministre, som undertiden har været derovre, i noget højere Grad havde forhandlet med de stedlige Politimestre i Stedet for med de militære Myndigheder, kunde det maaske have bidraget til større Ensartethed allerede paa et tidligere Tidspunkt. Heller ikke tror jeg, man vil have haft nogen Skade af undertiden at have raadført sig med de stedlige Rigsdagsmænd, der alligevel har nogen Erfaring med Hensyn til Forholdene der. Men det har det nuværende Ministerium aldrig gjort.

Jeg vil altsaa anbefale, at man overvejer Lovforslaget nøjere, og at der bliver nedsat et Udvalg, som kan undersøge de Forhold, der bliver draget frem under Behandlingen her. Jeg skal senere stille Forslag om et saadant Udvalgs Nedsættelse.

K. M. Klausen: Spørgsmaalet om en midlertidig Udvidelse af Grænsegendarmeriet har været forelagt for Finansudvalgets Medlemmer. Det var Mening, at Sagen skulde have været ordnet uden særlig Lov. Finansudvalgets Medlemmer skulde saa give Meddelelse til deres respektive Grupper om Sagen. Imidlertid var der to af Partierne, som ønskede, at denne Sag skulde ordnes ved særlig Lov, og det er altsaa dette, der nu sker. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget og udtale Ønske om, at det maa blive fremmet hurtigst muligt. Da Loven helst skal træde i Kraft allerede 15. Februar, er der ikke megen Tid at spille, og da det desuden vil være nødvendigt inden den Tid at faa antaget det Mandskab, hvormed Gen-